

Kontakt

November 2022

Gebed om verdraagzaamheid

*Lieve God,
U hebt ons allen geschapen
en ons het leven gegeven.
Laat ons groeien in liefde
Voor U en voor elkaar.*

*U hebt ons Uw Zoon Jezus Christus gezonden
om ons te vertellen
dat wij U ter harte gaan,
en dat U van ons allen houdt.*

*Zend ons Uw Heilige Geest
en geef ons door Hem een geloof
dat sterk genoeg is
om begrip op te brengen
voor de manier van leven van andere mensen
en de omstandigheden te aanvaarden
waarin de mensheid verkeert.
Dan zullen wij begrijpen
dat wij het glas water
dat wij geven aan iemand die dorst heeft,
ook geven aan Uw geliefde Zoon
Jezus Christus.*

Amen

Moeder Teresa

MEDITATIE

Kan de hemel ons nog troosten?

(gedeelten uit het vraaggesprek met prof.dr. Jan Muis)

U was gemeentepredikant en bent hoogleraar geweest. Wanneer kwam de hemel vaker ter sprake?

'Er is mij weinig gevraagd over de hemel, ook niet als predikant. De vraag hoe het daar zou zijn, is nauwelijks aan de orde gekomen, zelfs niet bij sterven en begraven. En uit de collegezalen herinner ik me die vraag helemaal niet. De hemel, als plek waar wij na onze dood zullen zijn, speelt in de Bijbel nauwelijks een rol. Er zijn spaarzame aanwijzingen, zoals in Hebreëen en Openbaring, maar het koninkrijk van God staat voorop. Paulus schrijft dat wij als we sterven bij de Heer zullen zijn. Jezus heeft met de Sadduceeën een discussie over de opstanding. Hij geloofde evenals de Farizeeën in de opstanding van de doden. Rond de Middeleeuwen komt het hemelgeloof in de plaats van het opstandingsgeloof.'

Welke voorstelling van de hemel heeft u ontwikkeld?

'Wij kennen lengte, breedte en diepte als de drie dimensies. Einstein introduceerde tijd als vierde dimensie. Het is niet onmogelijk dat daarnaast een ruimte bestaat met meer dimensies, die wij niet kennen. De schepping is veel groter en dieper dan de dingen die wij zien en aanraken. Er is een kant aan de werkelijkheid waar wij ons geen idee van kunnen vormen. Dit strookt met het beeld van God, die ook groter is dan wij ons kunnen voorstellen. Het is een abstract denkbeeld waarmee ik min of meer kan verdedigen dat de gedachte van een hemel niet absurd is. Het raakt aan poëzie, juist omdat het alles omvat en ons voorstellingsvermogen te boven gaat.'

Is het geloof in God onlosmakelijk verbonden met de hemel?

'Ik denk niet dat je in de hemel kunt geloven zonder in God te geloven – maar wel andersom. Althans, de hemel als plek waar wij zullen zijn. In het geloven van alledag gaat het er veel meer om of je leeft in verbondenheid met God.'

Maar we laten ons het hemels perspectief zo afpakken. Waarom?
 'Godfried Bomans zei: "Vroeger, als je doodging, was je er bijna – nu ben je er bijna geweest." Wij gelovigen zijn ontzettend bang voor ouderwets te worden aangezien. Het is ook een reactie op het eenzijdige hemelgeloof. Toch vind ik dat er de laatste paar jaar sprake is van een kentering. Er wordt niet meteen meer lacherig gedaan over het geloof.'

En de hemel?

'Ik geloof erin en vertrouw erop, maar ik verlang er niet naar. Ik houd van het leven. Wel kan ik me situaties voorstellen waarin mensen hevig naar de hemel verlangen. Hoewel we niet precies weten wat dat is, weten we dat God ook in de dood onze God blijft en wij niet alleen zullen zijn. Als je met Hem samen bent, ben je in de hemel. Daar hoop ik op. Ik vertrouw erop dat God mij daar niet alleen zal laten.'

Straks is het Eeuwigheidszondag. Kan het beeld van de hemel ons nog troosten?

'Vreemd genoeg wordt er tijdens zo'n dienst zelden over de hemel gesproken. Persoonlijk zou ik het woord niet mijden en het als troost aanreiken. In de Bijbel is de hemel een tussenstation, het einddoel is immers het rijk van God, de nieuwe hemel en de nieuwe aarde. Dat is de grote verwachting. Of onze gestorven dierbaren daar zijn? Ik zou het geweldig vinden, maar in de Bijbel lees ik er niets over. Jezus zegt dat wij in de opstanding als engelen zullen zijn. Ik weet niet of wij elkaar dan zullen herkennen. Maar er zal vreugde zijn en geen gemis. Ik wacht af hoe God ons zal verrassen.'

Prof. dr. Jan Muis (1952) studeerde theologie in Utrecht. Hij was predikant in onder andere Oudenbosch, Warmond en Den Haag. Van 1996 tot 2007 was hij hoogleraar Dogmatiek en Bijbelse Theologie aan de Universiteit van Utrecht. Muis werd in 2007 hoogleeraar Dogmatiek aan de Protestantse Theologische Universiteit in Amsterdam en ging in 2017 met emeritaat.

(Bron: website Protestantse Kerk, het hele interview is daar terug te lezen.)

Vanuit de 'pastorie'

'Hou van mij wanneer ik het niet verdien'

'Heeft u al appelflappen?' vroeg ik bij bakkerij Van Beijnen op een druilerige maandagmorgen. Die had ze. 'Met liefde gemaakt', voegde ze eraan toe. 'Dan zijn ze onbetaalbaar', concludeerde ik. 'Eigenlijk wel hè', zei ze, 'maar u heeft nog spaarpunten. Dus ze zijn gratis.' 'Dat is toch eigenlijk hetzelfde', antwoordde ik. 'Wat een wijsheid op de vroege maandagmorgen' zei de verkoopster. Ik dankte haar voor voer voor een nieuwe column en wenste haar een fijne dag.

Met de nog warme cadeautjes in mijn fietstas dacht ik aan dat woord gratis. Voor ons betekent gratis dat het niets kost. Dat is fijn, maar het is ook tricky. Zo willen kerkmensen vaak graag dat activiteiten gratis zijn. Dat staat gastvrij. Maar heel veel mensen denken bewust of onbewust: als het niets kost, dan zal het ook wel niets zijn. Gratis dingen zijn leuk, maar onbewust hebben ze ook minder waarde. We gooien gratis spullen ook vaak snel weg. Bij mijn appelflappen was dat anders. Niet dat ik ze nog heb – ze zijn natuurlijk allang op. Maar ik wilde ervoor betalen, en kreeg ze plots cadeau. Gratis is hier een cadeautje. En dat staat dicht bij wat gratis eigenlijk betekent. Gratis komt van een Latijns woord 'gratia', dat genade betekent. Dit oude woord staat voor iets waar je niets voor hoeft te doen. Sterker nog: waarvoor het niet uitmaakt wat je gedaan hebt. Je 'verdient' het niet. Je krijgt het gewoon. Dat is iets kostbaars dus. Logischerwijs zou je er voor moeten betalen, zou het je wat moeten kosten, maar je krijgt het gewoon. Het enige wat je dan kunt doen is dankbaar zijn. Dankbaar zijn voor wat je krijgt.

In het geloof gaat gratis genade over de liefde van God die we krijgen en échte liefde die we elkaar kunnen geven. Die liefde is zoals de Omdenk-spreuk het verwoordt: 'Houd van me wanneer ik het het minst verdien, want dan heb ik het het meest nodig.' Die liefde is geen goedkope liefde, maar ongelofelijk kostbaar. We hoeven er niet voor te boeten, zelfs geen sorry voor te zeggen als we het niet verdienen. Als je in jezelf erkent dat je die liefde no-

dig hebt, dan krijg je hem. Gratis. Dat is liefde. Zo zoet als een appelflap.

Column, geschreven voor Weekblad Waalwijk en Weekblad De Duinkoerier, gepubliceerd op 5 oktober jongstleden.

Sinds de zomer schrijf ik elke week een column voor de gratis weekbladen in de gemeente Waalwijk en Loon op Zand. Ik deed dat al een tijdje in een iets lagere frequentie. De redactie van De Duinkoerier moest even wennen aan die Waalwijkse dominee, maar onze gemeente heeft toch echt

een groep gemeenteleden wonen in de gemeente Loon op Zand. Dat wisten ze niet. Zo zie je maar, ook wat dat betreft vergroot een terugkerende column de zichtbaarheid. Het is een leuke manier om thema's, observaties, gebeurtenissen, preekvoorbereidingen of preekervaringen te verslaan. Met enige regelmaat krijg ik een reactie van niet-kerkleden, van mensen die toch eens willen reageren. Meestal positief, waardierend, vaak ook vanuit een niet-gelovige achtergrond. Soms kritisch: mag het niet wat christelijker? Maar daar zijn deze columns nu juist niet voor bedoeld. Ze moeten hooguit nieuwsgierig maken naar meer. De bovenstaande column is eigenlijk een van meeste expliciete – daar kreeg ik dan van dezelfde criticaster juist weer waardering voor. Ach je ziet dan dat het leeft en gelezen wordt. Dat is fijn.

Mijn doel is op die manier een speels inkijkje te geven in hoe je vanuit het geloof tegen de wereld aan kunt kijken. Wie weet maak het ons meer benaderbaar, bekend, of raken mensen nieuwsgierig naar ons verhaal. Ook al vertel ik nadrukkelijk mijn verhaal. Ik schrijf het zelf. Maar zo heeft iedere gelovige, ook binnen onze kerk zijn of haar eigen verhaal. Heeft u, heb jij een reactie? Laat het me dan gerust weten.

Samen Jong

We naderen de afronding van de serie overwegingen naar aanleiding van de zes kernwaarden van Samen Jong gemeente zijn met alle generaties. Die waren we begonnen, omdat ik vermoedde dat deze kernwaarden aansluiten bij verschillende dingen die gezegd

zijn in de huiskamerbijeenkomsten en de regiegroep. De regiegroep en verschillende gemeenteleden bevestigden me daarin. Alle kernwaarden hebben een bijbels fundament, dat ik in de preken uitlicht, om vervolgens ook te kijken: wat gebeurt daar al van in onze gemeente en hoe kunnen we dat uitvergroten. En hoe zouden we nog meer daar inhoud aan kunnen geven.

We hebben op de gemeenteavond beleidslijnen gepresenteerd zoals die uit de gesprekken met meer dan 70 gemeenteleden gehaald zijn. Een grote wens van veel gemeenteleden op de gemeenteavond was deze nog wat concreter te maken. Wat gaan we nu doen. Daar zijn we nu dus druk mee bezig. Zo moet er een nieuw beleidsplan komen, dat ook nodig is voor het aanvragen van toestemming om een nieuwe predikant te zoeken. We werken dus hard door!

Ook maken we plannen om al concreet verschillende dingen te gaan doen. Daarover later meer. Eerst zijn mijn uren hard nodig voor de voorbereiding van het beroepingstraject nodig. Bovendien hebben we begin november het Kerk-School-Gezinsproject, wat behalve de dienst ook schoolbezoeken betekent. Ik ga naar de Koningsschool. Omdat weinig kinderen van die school met Dankdag naar de kerk gaan, ga ik aan het begin van de week de klassen langs om te praten over dankbaarheid, en sluit ik de week met ze af met drie korte vieringen. Leuk en zinvol om te doen! Hieronder vindt u twee korte samenvattingen van de laatste twee preken over de derde en vierde kernwaarde van Samen Jong gemeente zijn met alle generaties. Alle preken zijn niet alleen in de livestreams, maar ook op mijn YouTube kanaal apart gepubliceerd te bekijken.

Kernwaarde 3 – Hart voor jongeren hebben

'Waar je schat is, daar zal ook je hart zijn.' (Mattheüs 6: 21)

'De mens kijkt naar het uiterlijk, maar de Heer kijkt naar het hart.' (1 Samuël 16: 7)

'Waar het hart vol van is, daar loopt de mond van over.' (Lucas 6:45)

'Brandde ons hart niet toen Hij onderweg met ons sprak en de Schriften voor ons ontsloot?' (Lucas 24: 32)

Bij de derde kernwaarde 'hart voor jongeren hebben' gaat het dus over wie wij zijn met elkaar, wat ons drijft, en waarin we God met elkaar kunnen ontmoeten. Hart voor jongeren hebben gaat dus allereerst niet over activiteiten, over wat we kunnen doen vóór jongeren, maar over relaties leggen met jongeren.

Maar waarom specifiek hart voor jongeren hebben? Moeten we niet hart voor iedereen hebben? Natuurlijk. Maar onze jongeren hebben net even meer nodig. Waarom? Omdat ze nog maar net in de wereld komen, opgroeien, en nog zoekende zijn. Wij niet meer dan? Ja wij ook. Maar juist de ervaring die wij daarmee hebben kan hen helpen in hun zoektocht. Wij hoeven er niet al te zijn en alles te weten. Maar we hebben wel in meer of mindere mate ervaring in het omgaan met onze vragen en onze zoektocht. Die ervaring hebben jonge mensen nodig.

Met welke vragen zijn ze dan bezig. Onderzoek over jongeren laat zien dat ze met drie (soorten) vragen bezig zijn: naar hun identiteit (wie ze zijn), naar hun relaties (waar ze bijhoren) en naar het doel van hun leven (welk verschil ze kunnen maken). Ze zijn dus helemaal niet alleen zozeer op zichzelf gericht als we vaak denken, maar ze worstelen wel zelf met die vragen.

Hebben we daarover dan iets te zeggen vanuit ons geloof. Wis en waarachtig! De vraag wie je bent wordt beantwoord door Gods genade. Je bent goed zoals God je geschapen heeft. Je mag er zijn met al je fouten, falen en gewoon zoals je bent. Wat een verademing is die boodschap in een wereld die zoveel van onze jonge mensen eist! De vraag naar waar je bij hoort wordt beantwoord door Gods liefde. Er gaat zo'n bevrijding vanuit als mensen het gevoel hebben dat ze ergens bijhoren. Dat ze er mogen zijn. En dat God zegt: Ik hou van jou. Onvoorwaardelijk. De laatste vraag naar het doel in je leven gaat in het geloof over het plan dat God met je leven heeft, de missie die hij met ieder van ons voor ogen heeft. Iedereen heeft het in zich om het verschil te maken. Want we zijn allemaal anders. En we hebben allemaal wat anders in te brengen en dat is even zinvol. Omdat God dat in ons leven gelegd heeft.

Vragen	Gaat over	Focus ligt op	Vraag wordt beantwoord door Gods
Wie ben ik?	Identiteit	Ik	Genade
Waar hoor ik bij?	Relaties	Wij	Liefde
Welk verschil maak ik?	Doel	Onze wereld	Missie

Hoe kun je daar wat mee als (oudere) gemeenteleden? Simpel dit: door nieuwsgierig te zijn. Geïnteresseerd te zijn. Door te vragen wat hen bezig houdt. En daar later weer op terug te komen. En we kunnen als gemeente contactmomenten organiseren, juist tussen de generaties, omdat het vragen zijn van alle generaties. Jongere generaties hebben er wat aan om te horen hoe oudere generaties met die vragen zijn omgegaan. Niet omdat ze feilloze experts zijn, maar minimaal ervaringsdeskundigen. Er zit alleen één groot gevaar in: Een oude wijze man zei ooit: 'Pas op als je voor mensen gaat bidden, want dan ga je van ze houden.' Pas dus ook op als je je hart openstelt voor jongeren. Je zou wel eens van ze kunnen gaan houden. Maar misschien is dat nou precies de bedoeling...

Kernwaarde 4 – Verantwoordelijkheid geven

17 'Het is niet verstandig wat je doet,' zei [Mozes'] schoonvader, 18 'je zult er nog onder bezwijken, en de mensen die bij je komen ook. Dit is een veel te zware taak voor je, je kunt die niet alleen aan. 19 Luister, ik zal je een goede raad geven, en moge God je dan terzijde staan. Jij moet het volk bij God vertegenwoordigen en hun geschillen aan Hem voorleggen. 20 Prent hun zijn wetten en voorschriften in en leer hun welke weg ze moeten bewandelen en welke plichten ze moeten vervullen. 21 Maar zoek daarnaast onder het volk een aantal doortastende, vrome mannen, die betrouwbaar zijn en zich niet laten omkopen, en geef hun de leiding over groepen van duizend, van honderd, van vijftig en van tien. 22 Zij kunnen te allen tijde over het volk rechtspreken. Belangrijke geschillen leggen ze aan jou voor, in minder belangrijke geschillen doen ze zelf uitspraak. Zij zullen je last verlichten door die samen met jou te dragen. 23 Als je het op deze manier aan-

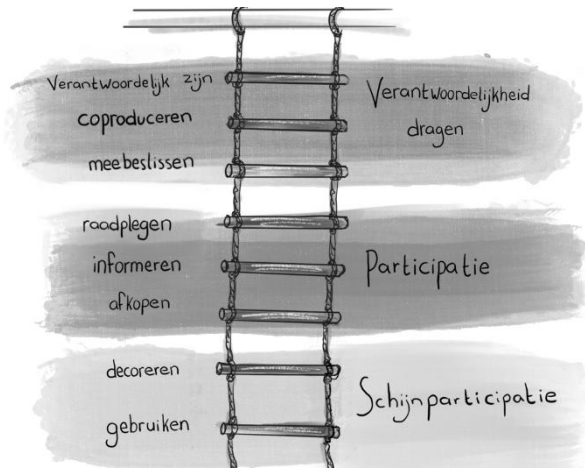
pakt, en als God het wil, kun je het volhouden en kunnen al die mensen tevreden naar hun tenten gaan.'

Een van de meest besproken onderwerpen over het kerkenwerk is het vele vrijwilligerswerk. Er wordt heel veel gedaan in onze gemeente. Door heel veel mensen. Geweldig. Tegelijkertijd hoor je veel dat het altijd dezelfde mensen zijn die het moeten doen. Dat zij hun taken ook wel eens zouden willen overdragen. Maar dat er geen nieuwe mensen bereid zijn om ze te doen. En dat de jonge generatie ze zou mogen oppakken. Dan moet het goed doen als jongeren zelf in onderzoek aangeven dat ze het waarderen als hen verantwoordelijkheden gegeven worden. Dat is de vierde kernwaarde van Samen Jong gemeente zijn met alle generaties: Verantwoordelijkheid geven. Dat is dan opgelost, zou je denken. De ene generatie wil verantwoordelijkheden kwijt, de andere wil ze krijgen. Maar zo simpel is het niet, helaas. Oudere mensen zullen zeggen: we hebben het echt wel gevraagd hoor, en van mij mogen ze. En jonge mensen in onze kerk zullen nu misschien ook denken: spreek voor jezelf. Ik ga het niet doen hoor, mij niet gezien. Het vergt dus even wat nauwkeuriger bezinning h oe je dan verantwoordelijkheid kunt geven, zodanig dat jonge generaties die verantwoordelijkheid ook willen nemen.

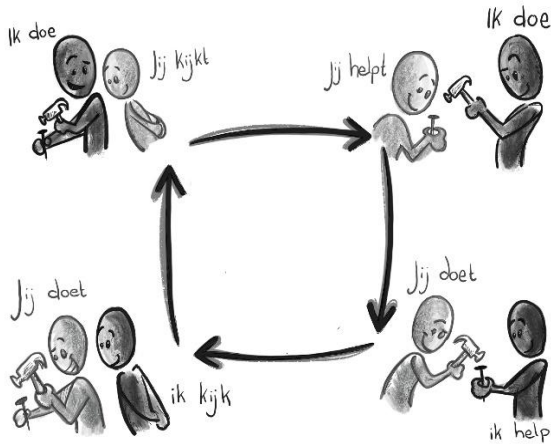
We horen in de Bijbel een bijzonder verhaal over leiderschap bij de eerste leider: Mozes. Hij wordt door zijn schoonvader aangesproken op zijn manier van leidinggeven. Dat doet hij namelijk in z'n eentje. Dat is niet goed, zegt zijn schoonvader. Daarin klinkt de enige keer door dat er ook in de Bijbel gezegd wordt: Het is niet goed. Namelijk, dat de mens alleen is (Genesis 2). Het is dus niet goed dat Mozes dat alleen doet. Bovendien gaat het volk in vrede naar huis als hij het leiderschap deelt, staat er. Een bijzondere zin. Het betekent dat als je alles in je eentje doet, je erg gaat vasthouden aan hoe het altijd gaat, wat de regels zijn, en niet meer zoekt naar hoe je het samen kunt doen.

Vanuit dit leiderschapsadvies kijken we naar de kerk. Belangrijk is dat je (jonge) mensen niet zozeer iets laat doen, maar ze serieus neemt. Weer gaat het om relatie. Serieus nemen doe je door ze mee te nemen in een taak, eens te laten snuffelen. Misschien is het wel eens goed om een stageproject te doen, waarin gemeen-

teleden met allerlei mensen kunnen meelopen. Niet per se om het over te nemen, maar gewoon eens om mee te maken wat er allemaal gebeurt. En als daar iets in zit wat je graag zou willen doen, al is het maar een beetje: graag. En als je mensen serieus neemt, dan laat je ze niet zomaar iets uitvoeren of erbij zijn (dat heet schijnparticipatie), maar je vraagt hoe zij het zouden aanpakken, of ze vragen hebben. In de participatieladder kun je zien hoe je taken steeds meer over kunt dragen door mensen serieus te nemen.

En als mensen dan iets willen doen, moeten we niet 'bam' de hele taak op hun bordje gooien. Nee, mensen moeten het ook leren. Sterker nog: juist dat leren is iets wat mensen, en zeker jonge mensen graag doen. Ze willen groeien. Als een taak in de kerk hen kan helpen groeien, dan is het goed dat samen aan te pakken. Kijk eerst eens mee, help vervolgens mee, doe het vervolgens met hulp zelf, en doe het dan helemaal zelf. Dan wordt iets in de kerk doen iets waarin en waaraan je zelf kunt groeien.

Want uiteindelijk is dat de kern: dat we groeien in geloof door wat we in de kerk kunnen doen met elkaar. Dat betekent dat mensen graag verantwoordelijkheden krijgen als ze het vertrouwen krijgen en die in vrijheid mogen doen. En als ze daarin kunnen groeien. Het gaat dus niet zomaar om over te laten nemen door en over te geven aan volgende generaties, maar om hierin samen op te trekken. Omdat we wat we doen waardevol vinden.

Met een hartelijke groet,
ds. Otto Grevink

Een gesprekskring

In de samenvatting van de gespreksavonden, die in het vorige nummer van Kontakt stond, wordt bij één van de thema's vermeld het inzetten op mogelijkheden voor gesprekskringen. Onlangs kwam een boekje uit: 'Vensters op het Onze Vader'. Daarin zijn liederen en schilderijen opgenomen, geïnspireerd door de Iona-gemeenschap. Samen met enkele teksten nodigen zij uit tot een gesprek over onderdelen van het Onze Vader. Gemeentelieden die de uitdaging aan willen gaan om hiermee een gesprekskring te starten kunnen zich bij mij melden. Samen met hen wil ik een plan maken om in **januari** te beginnen. Graag een berichtje naar hhoogendoorn15@gmail.com of een telefoontje naar 06 364 224 05.

Henk Hoogendoorn

Corona-maatregelen

Beste gemeenteleden,

Vanuit de media en om ons heen zien we weer verontrustende berichten over coronabesmettingen. We vinden dit heel vervelend maar we zullen dan ook maatregelen moeten nemen, we hebben geen keus. We willen u en jou beschermen en de verantwoordelijkheid nemen als daar aanleiding voor is.

Vanuit de overheid is aangegeven dat we in Fase 2 beland zijn gezien het aantal besmettingen en ziekenhuisopnames half oktober. Fase 2 wil zeggen: het nemen van preventieve maatregelen. Ook vanuit de kerkelijke communicatie is een bericht gekomen van het CIO (Interkerkelijke Contact in Overheidszaken) met een handreiking voor kerken voor de komende periode met risico op stijgende besmettingen. De handreiking geeft 4 fasen aan waarin fase 1 basismaatregelen zijn en fase 4 noodremmaatregelen, wat nog steeds inhoudt dat de kerk open blijft maar wel onder strikte voorwaarden die lijken op de maatregelen van afgelopen voorjaar.

De kerkenraad zal besluitvorming over maatregelen baseren op onderstaande adviezen zodat u zelf al kunt inschatten wat de maatregelen zijn als de besmettingen weer zodanig worden dat we naar Fase 3 of Fase 4 overgaan. We zullen maatregelen communiceren via de nieuwsbrief en/of tijdens de mededelingen voorafgaand aan de zondagse eredienst.

Ten behoeve van de leesbaarheid (als we ze hier afdrukken, wordt het echt onleesbaar) verwijzen we naar de (digitale) zondagsbrief en de website van CIO:

<https://www.cioweb.nl/wp-content/uploads/2022/10/Handreiking-voor-kerken-corona-CIO-versie-dd-7-10-2022.pdf>

Laten we met elkaar zorgen dat de kerk open blijft maar neem verantwoordelijkheid bij klachten of bij twijfel. Respecteer elkaar in keuze en communiceer over wensen, middelen en mogelijkheden.

Met vriendelijke groeten, Brenda Kerkdijk

Kort verslag van de kerkenraadsvergadering van 19 september 2022

Opening door de voorzitter Brenda Kerkdijk.

Zij leest als inleiding een gedeelte van het boek van ds. Greteke de Vries, getiteld 'Geduld'. Wachten, geduld betrachten is vaak niet ons sterkste punt. Wij willen snel resultaat zien, maar resultaat heeft tijd en voorbereiding nodig.

- Door ds. Bert is de afgelopen periode gestart met de pastorale werkzaamheden. Hij heeft al kennis gemaakt met senioren door gevraagd en ongevraagd bezoek.

Ds. Otto heeft binnenkort met geïnteresseerde belijdeniskandidaten een startbijeenkomst.

- Het gezamenlijk vieren van Hemelvaartsdag met de HG Waspik, GK 's-Gravenmoer en GK Sprang-Capelle wordt voortgezet. Ieder jaar wordt de dienst volgens rooster in één van deze gemeenten gevierd.

- Ds. Otto zal op de gemeenteavond van 28 september een presentatie verzorgen over de gevoerde huiskamergesprekken. Hij heeft hiervoor facetten gehaald uit het boek 'Samen jong'.

- Enkele kerkleden hebben zich aangemeld voor schoonmaak van het kerkgebouw. Aanvulling is gewenst.

- De activiteiten voor de jeugd zijn door de jeugdraad weer opgestart. In mei is een jeugddienst gepland met GK 's-Gravenmoer en 'De Brug', voorganger ds. Otto.

- De gemaakte gedenkboards worden voor speciale momenten (doop, belijdenis, huwelijk of overlijden) gebruikt door middel van het ophangen van een schelp, hart, anker of kruisje. Deze symbolen worden op een later moment aan de betreffende personen/ouders/nabestaanden meegegeven.

Verslag Matty Zoutewelle

Verlenging aanstelling dominee Otto Grevink

In februari 2021 kwam ds. Otto Grevink in onze gemeente werken als ambulante predikant. We wisten toen dat hier een einddatum aan verbonden was: een ambulante predikant is in beginsel nooit langer dan 2 jaar verbonden aan een gemeente als 'overbruggend'.

De praktijk blijkt op meerdere plaatsen weerbarstiger, ook bij ons. Door corona en de ziekteperiode van ds. Otto duurt het langer om gezamenlijk een nieuwe predikant te vinden op basis van nieuw beleid. Daarom heeft de mobiliteitspool van de landelijke kerk ons de mogelijkheid gegeven de aanstelling van ds. Otto eenmalig te verlengen met een jaar (de oude aanstelling loopt af op 31 december van dit jaar vanwege een tijdelijke aanstelling van ds. Otto bij de landelijke kerk). We hebben aangegeven graag gebruik te maken van de expertise van ds. Otto tot maximaal 31-12-2023 of zoveel eerder als we een nieuwe predikant gevonden hebben. De kerkenraad zet zich dus onverminderd in om het beroepingswerk inhoud te geven op basis van de gemaakte keuzen. We houden u hiervan uiteraard op de hoogte.
Brenda Kerkdijk, voorzitter kerkenraad

ZINGEN BIJ HET HARMONIUM IN ELZENHOVEN

U kunt komen meezingen bij het harmonium en wel op de **donderdagden 10 en 24 november** om **10.30 uur** tot ongeveer 11.00 uur **in het restaurant** van Elzenhoven. Van harte welkom!

Henk Hoogendoorn

INLOOPOCHTEND

Op **woensdag 2 november** bent u weer van harte welkom op onze maandelijkse koffiëochtend. Vanaf **10 uur** staat de koffie klaar, iedereen is van harte welkom om lekker bij te praten over de dingen van alle dag.
Het koffiëteam

Dankdag 2022

Het jaarthema 2022-2023 van de Protestantse Kerk (en ook in onze gemeente) is 'Aan tafel!' en tijdens Dankdag past daarbij het thema duurzaamheid. Het uitspreken van onze dankbaarheid aan de Schepper aan het begin van de maaltijd is een erkenning van onze afhankelijkheid. Tijdens Dankdag onderstrepen we dat in de kerkdienst waarin we danken voor alles wat we uit Gods hand hebben ontvangen in het afgelopen jaar.

Een gebed voor dankdag

God van de schepping,

Wij danken U, Schepper van hemel en aarde.

Wij danken dat U ons mensen schiep uit aarde. De aarde die ons voedt.

Wij danken U voor het leven dat U geeft, elke dag opnieuw.

Leven dat mag bloeien, tot Uw eer.

Wij danken U dat U ons aan elkaar hebt gegeven: zon, maan, sterren, aarde, water, land, planten, vogels, vissen, dieren en mensen. In afhankelijkheid van elkaar en van U.

Wij danken U dat wij Uw aarde mogen bewerken en bewaren. Leer ons dit te doen vanuit Uw liefde en vanuit ontzag voor het wonder van het leven en in het licht van de Eeuwigheid.

(Lydia van Maurik)

DE JARIGE 75+ IN NOVEMBER

7 nov.	Mevr. A.J. Wittebol-van Peer
12 nov.	Dhr. P.W. van Eersel,
12 nov.	Dhr. C.H. Verduijn,
14 nov.	Mevr. M.A. Wiersma-van Drongelen,
21 nov.	Mevr. M.T. Grootendorst-Elsenaar
29 nov.	Dhr. M.T. Hommel
1 dec.	Mevr. J. Braspenning-Verbeek,
1 dec.	Dhr. H.J. de Gruijter,

Namens de gemeente: Hartelijk Gefeliciteerd! Dat u Gods nabijheid mag ervaren in dit nieuwe levensjaar. Een fijne dag toegewenst!

De bloemen van de afgelopen periode zijn gegaan naar: Mevr. Dekker-Hommel, Bert Braspenning, Fam. Rozenbrand en Yvonne van Elderen.

MUTATIES

Overleden:

Op 15 oktober 2022 is mevrouw P. Westerink-van Loon, Sprang-Capelle, overleden.

ADVENTSPROJECT

2022:

Levenslicht

De uitdrukking 'het levenslicht zien' betekent geboren worden. In de Bijbel zijn leven en licht sterk aan elkaar verbonden: als God leven op aarde maakt, begint Hij met licht. God zelf wordt ook vaak omschreven als licht, en in het evangelie van Johannes vertelt Jezus dat *'Hij het licht der wereld is'* (Joh. 8:12). Levenslicht is een wonder dat God aan mensen geeft. In dit project horen we over vrouwen die daarbij een belangrijke rol spelen.

Elke week is er iemand in de kerk die een vrouw uitbeeldt uit de Bijbel in de vorm van een levend standbeeld. De kinderen kunnen de vrouw vragen stellen om erachter te komen wie ze is en wat ze ons wil leren. In de kindernevendienst zullen we hier verder op in gaan. Leuk als je kind er elke week bij is want we gaan telkens verder werken aan iets bijzonder moois wat met Kerst kan schijnen!

Eerste advent, zondag 27 november 2022

Thema:

Kom erbij!

In de adventstijd lezen we over de 'voormoeders' van Jezus. Vandaag gaat het over Batseba, de vrouw van Uria. Koning David zorgde ervoor dat Uria omkwam in de strijd, zodat hij zelf met Batseba kon trouwen. Uiteindelijk werd zij de moeder van koning Salomo.

voor de klein- tjes

De gelijkenis van de talenten

Op een dag vertelde Jezus een verhaal om mensen te leren hun talenten te gebruiken. Een man maakte een lange reis. Hij riep zijn knechten om hen te vragen voor zijn spullen te zorgen terwijl hij weg was. Hij gaf de eerste knecht vijf talenten geld. Hij gaf de tweede man twee talenten. Hij gaf de derde man één talent. Elke knecht kreeg iets kostbaars. De eerste knecht, met vijf talenten, gebruikte zijn geld en kreeg er nog vijf. De tweede knecht gebruikte zijn twee talenten en verdiende er nog twee. De derde knecht groef een gat en verborg het talent. Hij was bang het te verliezen.

Toen de heer terugkwam, was hij erg blij met de eerste twee knechten. Hij gaf ze nog meer dingen. Maar hij was boos op de derde man, omdat hij lui was en niets deed. De derde knecht vertrok met niets.

VOC

Je aan elkaar scher- pen

Er is
een
verband
tussen
wijsheid
en kri-
tiek
geven

of ontvangen. *'Mensen worden wijzer door met elkaar om te gaan'*. Zo staat het in het bijbelboek Spreuken. Is dat zo? Word jij wijzer van de omgang met andere leerlingen en met docenten? De spreuk gaat verder met: *'net zoals messen scherper worden door ze aan elkaar te slijpen'*. Het gaat dus over scherpste. Het gaat erom dat je van elkaar leert, wederzijds kritisch bent. Kritiek klinkt voor veel mensen negatief, maar kan ook opbouwend zijn. Belangrijk is om onderscheid te maken tussen gedrag en persoon. Kritiek geven op iets wat iemand niet goed gedaán heeft, betekent niet dat die persóón niet goed is. Hoe reageer jij op kritiek? Er zijn vier soorten reacties:

- 1) huilen, slaan of iets kapotmaken;
- 2) beledigen of bedreigen;
- 3) negeren of zeggen dat het je niet interesseert;
- 4) rustig luisteren en laten merken dat je ervan wilt leren.

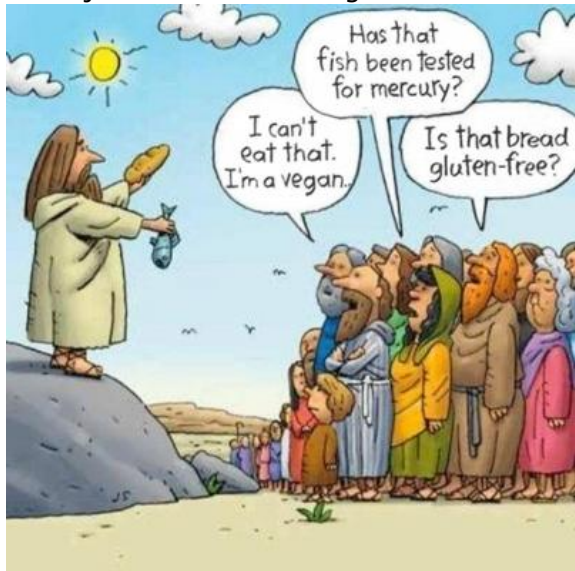
Die laatste manier is natuurlijk de beste voor degene die kritiek krijgt.

In Spreuken staat ook: *'Als je kritiek hebt op een wijs mens, zal hij van je houden. Want iemand die al wijs is, wordt door kritiek nog wijzer'*. Als je familie of vrienden en jij op een goede manier kritisch tegenover elkaar zijn, dan word je er scherper en wijzer van!

(Uit: De Nieuwe Oase)

Hallo ouders en kinderen,

Op 6 november is er een Kerk-School-Gezinsdienst in kerk De Brug met als thema 'Wie dank jij?'

Het is het thema dat rond dankdag op de scholen, in de kerken en daarmee in de gezinnen aan de orde komt. De kinderen gaan op De Rank, De Bron en De Koningsschool werken rond het thema en liederen aanleren die in de kerkdienst terugkomen.

In onze kerk zullen we daar op **zondag 6 november** aandacht aan geven en de werkjes van De Rank komen in onze kerk te hangen. Petra, ds. Otto en Brenda zullen deze dienst voorbereiden en er weer een leuke dienst van maken. We hopen dat jullie allemaal kunnen komen, jong en oud(er), iedereen is van harte welkom.

Tot dan,

Petra, ds. Otto en Brenda

Bedankt

Half augustus ben ik verhuisd van de Burgemeester Smitstraat naar een seniorenwoning in landgoed Driessen. Een verhuizing geeft veel onrust en spanning. In de verhuisweek hebben enkele gemeenteleden mij enorm geholpen. Ik was heel blij met hun hulp. Heel, heel hartelijk bedankt.

Bert Braspenning

Beste mensen,

Als familie willen we iedereen bedanken die, door middel van onder anderen kaartjes, praktische hulp, praatjes en bezoeken, bijgedragen hebben aan het herstel van Jan Rozenbrand na zijn val van een trap begin juli. Sinds vrijdag 7 oktober is hij weer thuis. U bent uiteraard van harte welkom voor een kop koffie of thee bij Jan en Jenny (belt u van tevoren even).

Met vriendelijke groet,

Fam. Rozenbrand

Startdag Friends

Op 16 oktober heeft het startevent van Friends plaatsgevonden. Het startevent werd gestart in de Friends zone in Doeveren. Hier hebben we het jaarthema van het nieuwe seizoen toegelicht (liefde) en hebben we samen met elkaar geluncht. De middag was opgevuld met een super gaaf spel in Heusden, waar de jeugd een foto speurtocht heeft gedaan. Ze kregen in het begin één foto en elke keer wanneer ze de goede locatie hadden gevonden kregen

ze een nieuwe foto om te zoeken. Uiteindelijk konden ze de punten van de locatie verbinden en hadden alle drie de groepen één cijfer. Met deze cijfercode moesten ze uiteindelijk in de ruïne in Heusden een koffer zoeken. Ze hebben na het vinden van de koffer heerlijk kunnen smullen van de inhoud ervan en daarna zijn ze met een volle maag terug gefietst naar Doeveren. Hier hebben we met alle jeugd friet met een snack gegeten, waarna we met iedereen naar de VIP-dienst zijn gegaan in de kerk van Doeveren. Dit was een zeer leuke dienst en deze hebben we afgesloten in de Friends zone met koffie, thee en wat lekkers. Het is een geweldig startevent geweest met maar liefst 24 man jeugd, die we hopelijk dit seizoen terug gaan zien tijdens de avonden. Hieronder nog een foto van de groep net voordat ze werden losgelaten om de koffer te gaan zoeken!

Groetjes, Nienke Kerkdijk

The Queen

Ik -Tolleke- zit regelmatig in kerk 'De Brug'. Ja, ook! Maar maandag 19 september heb ik nog een kerkdienst bijgewoond. Tolleke was een uurtje in de Westminster Abbey. Misschien was u ook wel bij die kerkdienst die precies om twaalf uur begon. En we waren niet alleen. Alle vorstenhuisen uit heel de wereld waren aanwezig. Belangrijke regeringsleiders en politici, echt iedereen was er. En Tolleke ook, niet in het echt natuurlijk, maar thuis vanaf de bank. U begrijpt het natuurlijk wel waar we allemaal waren: bij de kerkdienst waar de overleden koningin Elisabeth II herdacht werd.

Tien dagen tevoren was ze op 96-jarige leeftijd overleden. Waarom ga je daar nu naar zitten kijken, vraagt Tolleke zich af. Niet of het wel klopt dat de stoet 75 stappen in één minuut zou zetten. Ook niet naar de pracht en praal die om deze begrafenis hing. (Dat had wel een beetje minder gekund, trouwens.) Vooral omdat die koningin toch een eenvoudige uitstraling had, maar je kunt je altijd vergissen. Nee, Tolleke was nieuwsgierig naar de kerkdienst. Elisabeth werd op een aansprekende manier herdacht. Waarbij ook aandacht voor haar geloof was. Maar

Tolleke wil het hebben over de mevrouw die bij de NOS mede het commentaar verzorgde. "Wat verwacht u nu hoe deze dienst verloopt", was de vraag van de presentator van dienst. "De dienst verloopt heel voorspelbaar wat woorden en liederen betreft", was haar antwoord. "In de dienst zal je liederen horen die heel bekend zijn en die iedereen mee kan zingen". Ja, en dat klopte. Geen hoogdravende klassieke muziek, maar liederen die je elke zondag zou kunnen zingen in een normale kerkdienst. Die mevrouw vond het heerlijk, geen nieuwigheid ter gelegenheid van het overlijden. Valt u dat tegen, wou de presentator nog weten? Nee, was haar antwoord, want **het geloof is een huis om in te wonen**. Tolleke viel wel even stil. Geen poespas of onnodige nieuwigheidjes want het geloof is een huis om in te wonen.... Maar je moet je er wel in thuis kunnen voelen.

Tot een zondag,
Tolleke Bijbelvast

Geïnspireerd door het orgelspel van onze organist

Het liedboek is rijker dan ik wist. Dat moest ik vaststellen na de lezing van een gedicht bij 1 Korintiërs 13:

*Zonder liefde ben je nergens.
Al kon ik nog zozeer
in prachtige preken
mijn redes afsteken* (blz. 1302)

In poëziealbums van de meisjes van basisschool 'De Rank', schreef ik jarenlang het volgende:

*Al waren de dagen
vol voorspoed en vreugd.
Al roemden de mensen
mijn schoonheid en jeugd.
Al was ook mijn spaarpot
de rijkste van 't land.
Al kreeg ik direct
wat ik maar zou bedenken
en werd ik in alles
bediend op mijn wenken:
't zou me alles niet baten
en 't was me geen schat,
wanneer ik de Liefde
des Heren niet had.*

De laatste twee regels zijn niet achterhaald door de tijd, dat is wat ik geloof. Jos Dekkers besloot deze Israëlzondag (2 oktober) op indrukwekkende wijze met 'The Holy City' (Jeruzalem). Hij kreeg terecht applaus.
Piet van Rijsbergen

Toch nog Israël-zondag

Een lied 'The Holy City' dat door sommigen werd meegezongen, maar voor anderen niet erg bekend was. Dit lied deelden mijn ouders al met me, toen ik nog jong was en zij de concerten van het bekende koor Deo Cantemus (in De Doelen) bezochten. Ook zongen we dit lied toen we met de bus met een groep christenen Jeruzalem binnenreden. Een van die reisgenoten was Coba die op 2 oktober ook in De Brug was (en naast Bert Braspenning zat....). Ik luisterde de afgelopen jaren vaak naar de uitvoering van André Rieu (met 3 tenoren en het grote koor). Maar ik dacht ook nog terug aan de Israël-avond met ds. Kees van Velzen (van Christenen voor Israël) die door onze 'buurkerk', de Hersteld Hervormde Gemeente was georganiseerd op donderdag 29 september. Bij de uitgang reikte Dirk Vervoorn nog het blad Israël in Beeld uit.... Voor mij werd het toch nog Israël-zondag, want Israël heeft mijn hart.

"Ik zal Mij over hen verblijden en hun goeddoen. En Ik zal hen in getrouwheid in dit land planten, met heel Mijn HART en met heel Mijn ziel." (*Jeremia 32:41*)

Terwijl 'k eens lag te slapen,
 kreeg ik een schone droom.
 Ik was in 't oud Jeruzalem,
 'k stond aan de Tempelzoom.
 Ik hoorde kind'ren zingen,
 een lied vol blijde klank.
 En 't was als paarden engelen,
 zich juichend aan hun zang.
 En 't was als paarden engelen,
 zich juichend aan hun zang.

Jeruzalem, Jeruzalem,
 zing uwe vorst ter eer,
 't hosanna in de hoge,
 't hosanna voor uw Heer.

Doch eensklaps werd het alles,
 zo donker om mij heen.
 Het kinderkoor verstomde
 en de eng'len-schaar verdween.
 Ik zag een kruis verrijzen,
 toen werd het plots'ling nacht
 en klonk van gindse heuveltop,
 een stem, het is volbracht.
 En klonk van gindse heuveltop,
 een stem, het is volbracht.

Refrein

Henk Spuijbroek

En verder zag 'k een ander
 beeld,
 doch nu vol heerlijkheid,
 een stad die als een bruid ver-
 sierd,
 haar koning wachtend beidt.
 'k Zag straten van het zuiverst
 goud,
 door d' open paar'len poort,
 miljoenen gingen uit en in,
 geen wanklank werd gehoord.
 Maar onder harp en cymbel-
 spel,
 juicht mens en eng'lenstem,
 tot eer van God en van het
 Lam,
 in 't nieuw Jeruzalem.
 Tot eer van God en van het
 Lam,
 in 't nieuw Jeruzalem.

Jeruzalem, Jeruzalem,
 nu is voorbij uw strijd.
 Hosanna in de hoge,
 hosanna in eeuwigheid.
 Hosanna in de hoge,
 hosanna in eeuwigheid.

De Schriftlezing

Een kerkdienst verloopt volgens een vaste orde: de liturgie. In deze serie komen de verschillende elementen aan bod. Marcel Barnard licht deze toe, drie gemeenten vertellen over hun praktijk. Deze keer: de schriftlezing.

De dienst nadert haar eerste brandpunt, de Schriften gaan open. Een lector of de predikant leest uit wet, profeten en geschriften, uit evangelie en apostolische brieven, volgens de orde van een leesrooster of in een vrije tekstkeuze. De gemeente valt in en beaamt wat zij hoort met psalmen, andere schriftgezangen of bijbelliederen. Zo staat in de verzamelde gemeente de dode letter op tot levend woord. Zo wordt dat oude boek tot heilige Schrift. Zo worden die aloude woorden de stem van de Levende: 'Zo spreekt de Heer.'

De Schrift had natuurlijk al geklonken in het eerste deel van de dienst, in het 'Onze hulp...', de intochtspesalm en misschien ook in de wetslezing. De oren zijn al gespitst. Maar nu is de horende gemeente helemaal bij God die tot haar spreekt, nu hangt zij aan de lippen van de Eeuwige.

Als Jezus de lector is in de synagoge van Nazaret (Lucas 4:14-20) krijgt Hij de boekrol van de profeet Jesaja aangereikt. Hij zoekt de tekst en, als Hij die gelezen of gezongen heeft, rolt Hij de boekrol op, geeft hem terug aan de dienaar en gaat weer zitten. En 'de ogen van alle aanwezigen in de synagoge waren op Hem gericht'. De Schrift gaat open en weer dicht, en dan zijn alle ogen op Christus gericht. Het christelijk geloof is geen boekreligie maar een persoonsreligie. De Schriften verkondigen de Messias, de Zoon van de Vader, die tezamen met de Vader ons regeert door de Heilige Geest. Het zal dadelijk worden uitgelegd en verkondigd in de prediking.

"Het Woord leest ook ons"

"In de zondagse samenkomsten in onze pioniersplek hebben we geen aparte Schriftlezing; die is geïntegreerd in de preek. We werken veel met themapreken waarmee we met toegankelijke taal en vormen gericht willen zijn op gasten. Daarbij staat een

Bijbelgedeelte wel centraal, zodat het geen inlegkunde wordt en we niet 'de Bijbel laten buikspreken'. Daarnaast benadrukken we de toepassing in ons dagelijks leven. Zoals iemand eens zei: 'Wij lezen het Woord, maar het Woord leest ook ons.' De Bijbel spiegelt, vraagt om reactie. Om toewijding en een verandering in ons leven. Door zijn geest kan het Woord ons van binnenuit vernieuwen. Dit raakt aan ons leven, en daarom vinden we het belangrijk dat er in de preek aandacht is voor de toepassing. Wat vraagt dit van mij vandaag? Welke houding, belofte of aanmoediging wil ik deze week meenemen?"

Geert van 't Veer - pioniersplek De Nieuwe Rank (onderdeel Protestantse Gemeente 's-Gravenzande)

"Eervol om het Woord te laten klinken"

"In een lutherse gemeente worden in de eredienst vaak drie lezingen gelezen: uit het Oude Testament, uit de brieven en uit het evangelie. We kennen een jaarlijks herhaald rooster van lezingen. Elke zondag heeft zo zijn eigen zwaartepunt. Het rooster is een leidraad waarmee we in alle vrijheid omgaan. Wat opvalt is dat lutheranen gaan staan bij de evangeliëlezing. De Heilige Schrift is in zijn geheel heilig, maar in de evangeliëlezing horen we Jezus Christus zelf aan het woord. Voor die ontmoeting met Hem staan we op.

Het is gebruikelijk dat lectoren de lezingen doen. Zij verlenen hun stem aan de woorden uit de Bijbel. Dat vraagt van de lector aandacht in de voorbereiding, van de luisterende gemeente vriendelijke feedback hoe hij of zij dat nog kan verbeteren, en gewoon oefening. Het is een eervolle taak om het Woord in de eredienst te laten klinken."

Ds. Susanne Freytag - Evangelisch-Lutherse Gemeente Zuid-Nederland

"Bijbel en gemeente horen bij elkaar"

"In onze gemeente doen lectoren de schriftlezing. Dat sluit mooi aan bij een eeuwenoude traditie in de kerk. De eerste keren vond ik dat bijna ontroerend. Een zuster of broeder uit de gemeente die opstaat, die het Woord in ons midden openslaat en uiteindelijk

zegt: 'Dit is het Woord van God.' De gemeente opent de schriften in haar midden en vraagt mij vervolgens om te delen wat ik daarin heb gevonden. Het maakt je als voorganger bescheiden. Het sluit perfect aan bij wat ik zelf altijd een bijzondere zin vind die klinkt bij bevestiging van ambtsdragers en voorgangers: 'Bent u ervan overtuigd dat u door deze gemeente en daarom door God zelf tot deze dienst geroepen bent?' De schriftlezing door lectoren legt extra nadruk op het feit dat Bijbel en gemeente bij elkaar horen, en dat je de Bijbel als gemeente hoort en mag verstaan."

Ds. Geert van Meijeren - Hervormde Gemeente 's-Graveland
(artikel overgenomen vanuit website Protestantse Kerk in Nederland)

Wees niet bezorgd voor morgen

*Wees niet bezorgd voor morgen,
maar leef van dag tot dag.
Weet, Ik zal voor je zorgen,
wees blij, geniet en lach!*

*Kijk maar eens naar de vogels,
zij zaaien, maaien niet.
Tóch leven zij ook zonder zorg
daar Ik hen 't voedsel bied.*

*Zij prijzen, loven, danken Mij,
heb jij 't nog niet gehoord?
Wel, luister dan maar eens Mijn kind,
zij leven onverstoord.*

*Zó mag ook jij vertrouwen,
net als die vogels daar.
Ik heb jouw toekomst in mijn hand,
heus waar, geloof Mij maar!*

(Uit het PCOB boekje)
Groetjes,
Riek Verduijn

Afscheid

Als ik aan het preekrooster voor een nieuw kalenderjaar begin, dan start ik altijd bij onze oud-predikanten die nog actief zijn met preken. Dat zijn er nu twee: David Knibbe en Cees 't Lam.

David Knibbe heeft een drukke gemeente in Delft. Hij gebruikt zijn vrije zondagen om echt vrij te zijn en rust te nemen. Dus hem zien we bijna niet meer op de preekstoel in kerk 'De Brug'. Bij Cees 't Lam lag dat even anders. Hij deed zijn uiterste best om toch nog één of twee keer in Sprang-Capelle te preken. Na zijn ziekte kostte dat steeds veel moeite. Maar hij wilde toch graag die contacten onderhouden.

In geen enkele gastgemeente ging hij meer voor, maar hield onze kerk nog aan.

Ook daaraan komt een eind. Zuinig zijn op z'n energie om zijn eigen gemeente in Hogeveen nog te kunnen dienen. De afstand is toch ook nog behoorlijk. Terwijl wij ons nog eens omdraaiden in bed om zeven uur op 25 september, stapten Els en Cees al in de auto op weg naar Sprang-Capelle.

Dat mogen we eigenlijk niet verwachten van Cees die al zuinig met zijn energie moet omspringen.

Daarom was zondag 25 september (voorlopig) de laatste keer dat hij in kerk De Brug heeft gepreekt. Jammer, want velen genoten van zijn preek. Of in kerktaal gesproken: daar had je wat aan.

Op die zondag was het ook wel duidelijk dat het zijn laatste preek zou zijn. De goeie gereformeerde preek bestond uit drie keer een afscheid.

Ik ga die preken niet overdoen, maar laat het bij de laatste Schriftlezing uit Mattheus waar Jezus zegt: IK ben met jullie, alle dagen, tot aan de voltooiing van deze wereld.

Wij wensen Els en Cees ook die nabijheid toe in hun verdere leven.

Rien Visser

Ze komen weer in De Brug: de adventsvespers!

De zondagen **27 november, 4, 11 en 18 december** is er om **17.00 uur** een adventsvesper die samen met de katholieke parochies van Waalwijk en Loon op Zand worden georganiseerd.

Het thema is dit jaar: **Zie mij aan.**

In de coronatijd is er een tweedeling van onze maatschappij duidelijk zichtbaar geworden, waarbij zelfs binnen één gezin of een familie een scheiding is ontstaan. Mensen van hetzelfde bloed die niet meer met elkaar spreken, elkaar niet meer in de ogen kijken en vaak negatief over elkaar spreken.

Dat was voor de organisatoren van de vespers aanleiding het thema **´zie mij aan´** te kiezen. Want als je bereid bent elkaar in de ogen te zien, wil je ook naar elkaar luisteren en dat is hopelijk het begin van begrip.

Maar bij een thema voor advent hoort toch altijd het verwachten op de komst van de Messias? Zeker!

Daarom hebben we verschillende invalshoeken gekozen. Als we bereid zijn Jezus aan te zien, hem bij wijze van spreken in de ogen te kijken, dan willen we ook naar hem luisteren, hem serieus nemen.

Dan doen we wat hij van ons vraagt. En hopen we ook op zijn komst.

Reserveer de tijden.

De bijeenkomsten zijn in kerk De Brug.

Jan de Gruijter

Kerstmarkt

Op **vrijdag 9 december** hopen we weer onze jaarlijkse kerstmarkt te houden. Het zal op dezelfde manier gaan als vorig jaar maar nu kunt u uw bestellingen afhalen en gezellig een kopje koffie en een glühweintje blijven drinken. Meer informatie hierover vindt u in de bijgevoegde brief/bestellijst. Wij zien u graag 's middags tussen **16.00 uur en 19.00 uur**.

Een kerstmarkt kan niet georganiseerd worden zonder vrijwilligers. Een vast groepje kookt al jaren de heerlijke soepen en smakelijke stampotten maar toch zoeken we mensen die ook graag meekoken of op de reserve kooklijst zouden willen staan. Dit om de taken van de anderen te verlichten want vele handen maken licht werk.

Verder zoekt de afdeling kerststukken nog creatieve mensen die het leuk vinden om kerststukken te maken en hier in de week van 9 december tijd voor hebben.

Ook zijn we nog op zoek naar leuke kerstbakjes of schalen en allerlei spullen om de kerststukken aan te kleden. U kunt uw spullen altijd geven aan een van de commissieleden of onder de rechtse kapstok achterin de kerk zetten.

Graag aanmelden bij een van de commissieleden: Ellis Vervoorn (277639), Marjanne Dekkers (281147) en Dieter Verbeek (276620).

Alvast bedankt namens de activiteitencommissie,
Dieter Verbeek

EEN WARME GEMEENTE

Na de dienst op de startzondag van 18 september hebben we in groepjes gesproken over het thema 'Een warme gemeente'. Tijdens de discussie kwamen we tot de ontdekking dat er binnen onze gemeente activiteiten plaatsvonden die warm overkomen, maar die bij velen niet bekend zijn. Daarom is voorgesteld om in 'Kontakt' een rubriekje te openen onder de titel 'Wie neemt de pen op?'

Wij willen daarmee beginnen. We noemen de situatie bij Jan en Jenny Rozenbrand. Na de val van Jan moest opname volgen in het Elisabeth-TweeSteden Ziekenhuis in Tilburg. Aangezien Jenny

geen rijbewijs heeft en dus niet kan rijden én haar kinderen niet in de buurt wonen, heeft de 'voorzitter' van de autodienstcommissie zich ingezet om te regelen dat Jenny Jan kon bezoeken. Vier weken lang kon ze op vervoer rekenen van gemeenteleden. Er hebben zich zoveel mensen belangeloos beschikbaar gesteld dat er maar twee personen twee keer hoefden te rijden.

Tijdens zijn verblijf in Eikendonk zijn er ook nog hand-en-spandiensten voor Jenny verricht door in het begin een paar maal mee te fietsen en andere zaken voor haar te regelen.

We zijn geraakt door het feit dat zo veel gemeenteleden op zo'n warme manier met Jan en Jenny Rozenbrand hebben meegeleefd.

Francijn en Piet van Eersel geven de pen door aan Jos en Marjanne Dekkers.

VOEDSELBANK

Beste gemeenteleden,

U heeft vast wel gelezen of gehoord van de nood onder een aantal mensen van onze bevolking, naar aanleiding van de gestegen prijzen van energie, boodschappen en dergelijke.

Het thema dit jaar van de PKN is dit jaar 'Aan tafel!'

Wat is er mooier dan te zorgen dat er dan ook eten op tafel komt, op andermans tafel. We delen dan ons eten met mensen die mogelijk aan een lege gedekte tafel zitten.

We hebben wel eens een paar keer een actie gedaan voor Dorcas, door levensmiddelen in te zamelen.

Nu doen we het dus voor de voedselbank van Waalwijk.

Wij willen u vragen om iets uit de voorraadkast of uit de supermarkt in te leveren op **zondag 13 en 20 november**. Er zal bij de uitgang een doos staan waar dat in kan.

Wij zullen er voor zorgen dat de doos bij de voedselbank terecht komt, zodat zij weer iets meer uit te delen hebben.

Hier volgt een lijstje waar de meeste behoefte aan is, maar uiteindelijk is de keus aan u wat u in wilt leveren.

Alle houdbare producten in blik en pot.

- blikjes leverpastei
- smeerkaas
- olijfolie
- blikjes ragout
- beschuit
- aardappelpuree.

Maar u mag er altijd andere producten in doen zoals bijvoorbeeld koffie of thee etc.

Vast heel hartelijk bedankt!

Namens de activiteitencommissie

Marjanne Dekkers

Reminder.....

Onder de haltafel in de kerk staat een doos met als doel de volgende spulletjes te verzamelen voor de zending:

Postzegels (afscheuren) en kaarten, die anders in de prullenbak verdwijnen: graag meenemen naar de kerk en in de doos doen s.v.p! Oude mobieltjes en cartridges mogen er ook in. Bellen kan ook (0416) 857741, dan maken we een afspraak om het op te halen. Of eventueel brengen/in de brievenbus doen bij Reiger 46, Sprang-Capelle.

Ik krijg nog weleens de vraag: waar gaat dat naar toe? Even ter herinnering: wij zorgen, dat alles in St. Willibrord komt en vandaar gaat het naar de PKN in Utrecht.

Hartelijk dank!

P.S. plastic en/of doppen of doppen van 'ijzer', zoals van de appelmoes, groente en dergelijke mogen ook erin. Alstublieft wel graag schoon en apart in een zakje. Dit gaat naar een ander doel: voor 'hulphonden'.

Dank u wel!!

Pauline Schouten

Boekbespreking/tip

Naar aanleiding van mijn bijdrage in Kontakt over Israël-zondag stond op zondag 16 oktober een gemeentelid bij mij aan de deur met een boekje in zijn hand 'Soms moet een mens kleur bekennen' van de schrijver Johan M. Snoek. Johan Snoek was gereformeerd predikant. Het grootste deel van die periode (1953-1985) was hij betrokken bij het gesprek tussen het Joodse volk en de kerken.

In dat boek gaat hij na welke houding de niet rooms-katholieke kerken in Europa ten tijde van Hitler tegenover het Joodse volk hebben aangenomen. De bladzijden van het kerkgeschiedenisboek over die tijd zijn niet wit, en ook niet zwart, maar grijs.

In 1990 (Johan Snoek was toen 70 jaar....) verscheen zijn ook goed gedocumenteerde boek over de Nederlandse kerken en de joden in 1940-1945. Ook in die jaren was niet alles goud wat er blonk, maar een beetje goud was er wèl. Dit boek gaat over zijn levensgeschiedenis – Soms moet een mens kleur bekennen.

Een zeer lezenswaardig boek, onder anderen te bekijken op: <https://adoc.pub/johan-m-snoek-soms-moet-een-mens-kleur-bekennen-een-terugbli.html>.

Info over Johan Snoek (1920-2012):
https://nl.wikipedia.org/wiki/Johan_Snoek

Henk Spuijbroek

Christen Hulpverleners in Brabant

18 November 2022 20.00u

Graag nodigen we je uit voor een bijeenkomst voor christelijke hulpverleners uit Brabant. Een avond die in het teken zal staan van ontmoeting en gebed.

De visie achter deze bijeenkomst is om een multidisciplinair netwerk te creëren. Een netwerk waarin we als christelijke hulpverleners in betrokkenheid en professionaliteit met elkaar optrekken. Je kunt denken aan sparren over hoe je je christelijke identiteit mee kunt nemen in je gesprekken. Of als er dingen zijn waar je tegen aanloopt als christelijke hulpverlener binnen je werk en omgeving, dan kan dit een mooie plek zijn om dat te delen. Misschien ben je zoekende naar wat Gods weg is met jou als hulpverlener of vind je het gewoon gezellig om andere christelijke hulpverleners te ontmoeten. Je bent van harte welkom!

De bijeenkomst zal plaatsvinden in de praktijkruimte van psychologiepraktijk Eden, Dick Flemmingstraat 15(a), Sprang-Capelle. * Het is fijn als je je even wilt aanmelden: info@praktijkeden.nl Voor meer informatie kun je contact opnemen met Jessica van Erp (06-30460460) of Lydia Kok (0651645313) Graag tot ziens! Hartelijke groet, Jessica & Lydia

* Je kunt parkeren bij nummer 15, en neem dan aan de linkerkant van het gebouw het brandgangetje, het is dan de eerste deur aan de rechterkant.

WINTERFAIR 2022

Zaterdagmiddag **19 november** organiseren wij in de Ambrosiuskerk in Waalwijk van **14.00–1900 uur** een winterfair met Veiling van beloften en Shantykoor de Golfbrekers.

De helft van de opbrengst gaat naar het project van Kerk in Actie voor een beter leven voor mensen in Moldavië.